

viss - ar Putinu ir cauri, drīz Ukraina saņems smago bruņojumu, uzsāks pretuzbrukumu un padzīs okupantus no savas zemes. 9. maija Uzvaras parādē Maskavā Putins izskatījās pagalam sašļucis, kājas vecišķi apsedzis ar plediņu. Plaši izplatījās runas par viņa veselības problēmām, un viņam nelabvēlīgs kara iznākums izskatījās vien laika jautājums.

Taču nepagāja ne pāris nedēļu un vispārējais noskaņojums radikāli mainījās. Izrādījās, ka ar smagā bruņojuma piegādēm turpinās tā pati neizskaidrojamā vilcināšanās, kura bija vērojama jau agrāk. No ASV piešķirtajiem 40 miljardiem dolāru tieši bruņojumam Ukrainai paredzēti ne vairāk kā 10 miljardi, no kuriem 5,3 miljardi jau iztērēti, bet lendlīzes akts izrādījās tāds dīvains, lai neteiktu - tukšs dokuments, kurā nav atrunāts absolūti nekas konkrēts. Atšķirībā no "īstā" 1941. gada lendlīzes akta, kurā bija skaidri uzskaitīts, kas var tikt piegādāts un līdz kādai naudas summai prezidents var šīs piegādes nodrošināt.

Vienlaikus parādījās arī tā dēvētais Itālijas miera plāns, kurš paredzēja nekavējoties uzsākt miera sarunas bez jebkādiem priekšnosacījumiem. Rosinot sarunas par uguns pārtraukšanu, pusēm paliekot tur, kur tās atrodas. Tātad vispirms sarunas, un pēc tam jau redzēs, kas no tā sanāks. Zemtekstā (lai arī "miera plānā" tas nekur neparādījās) bija saprotams, ka Ukrainai būs jāsamierinās ar teritoriāliem zaudējumiem. Cik lieli būs šie zaudējumi, tas tad arī būtu galvenais sarunu priekšmets.

Tāpat izplatījās runas, ka Putinam esot "jāļauj saglabāt seju" un nedrīkstot Krieviju pazemot, lai neatkārtotu Versaļas kļūdu, kuras rezultātā Vācijā pie varas nāca Hitlers. Rakstā "Emanuela Makrona kļūda, kura ir lielāka nekā noziegums" jau pamatoju, kāpēc šis uzstādījums ir aplams pašos pamatos. Kāpēc runāt par nākotnes draudiem, ja tie jau piepildījušies? Krievijai nekāda Hitlera nākšana pie varas nākotnē nedraud, jo tur viņa līdzinieks jau ir pie varas. Jau 22 gadus. Pats Makrons Strasbūrā sarunā ar ES akreditētajiem žurnālistiem izteicās, ka līdz Ukrainas uzņemšanai ES varētu paiet vēl gadu desmiti.

Šādā Ukrainai ne pārāk labvēlīgā gaisotnē, kuru vēl papildināja Ukrainas vēstnieka Vācijā Andrija Meļņika, Kijivas runasvīru Aleksija Arestoviča un Mihaila Podoļaka, kā arī pašu augstāko Ukrainas amatpersonu visai asie izteikumi pret atsevišķiem Eiropas līderiem un viņu īstenoto politiku, tuvojas Eiropas Padomes samits 23.-24. jūnijā, kurā lems par Ukrainas kandidātvalsts statusa piešķiršanu, G-7 valstu līderu samits 26.-28. jūnijā un NATO Madrides samits 29.-30.

jūnijā, kurā plānots pārskatīt NATO Austrumu stratēģiju.

Tā kā pēdējo nedēļu politisko tendenču vektors Ukrainai nebija labvēlīgs, pirms vecās Eiropas līderu vizītes Kijivā izskanēja visai pretrunīgas prognozes par to, ar kādu ciemakukuli (vēstījumu) viņi ieradīsies pie Zelenska. Izskanēja bažas, ka šie pret Ukrainu skeptiskāk noskaņotie Eiropas politiķi vairāk vai mazāk atklāti spiedīs Ukrainu piekāpties, pēc būtības translējot Putina politisko gribu.

Par to, ka šī nebūt nebija senu un tuvu draugu tikšanās, liecināja jau viesu apģērbs. Ņemot vērā sarežģīto situāciju, kādā nākas strādāt Ukrainas prezidentam, viņš visus viesus pieņēma armijas parauga T kreklā un militārās formas biksēs. Attiecīgi arī viņa viesi, neatkarīgi no ranga, parasti ar Zelenski tika neformālā apģērbā. Šoreiz visi četri valstu vadītāji bija tērpušies stingri pēc protokola - uzvalkos un kaklasaitēs. No Ukrainas puses visi sagaidītāji bija vai nu militārā formā, vai brīvā apģērbā.

Arī kopējā bildē visi bija viens no otra atstatus un nekāda simboliska rokās sadošanās, kā bija, Zelenskim fotografējoties ar Polijas un Baltijas valstu prezidentiem, nenotika. Uzņemot augstos viesus, Zelenskis visai atturīgi ar viņiem sarokojās. Vienīgi ar Makronu viņš pēc savas iniciatīvas apkampās, taču nevarētu teikt, ka apskāviens sanāca īpaši sirsnīgs.

Lai arī vizīte noslēdzās Ukrainai it kā labvēlīgi - tika apsolīts, ka gaidāmajā ES samitā Ukrainai piešķirs ES kandidātvalsts statusu - tas vēl nenozīmē, ka Ukrainas ceļš uz ES dalībvalsts statusu būs straujš un rozēm kaisīts. Jau pietiekami bieži ir pierādījies, ka aiz Eiropas līderu skaistajiem vārdiem reāli darbi seko kūtri un viņi vienmēr atrod atrunas, kāpēc kaut ko nevar pildīt.

No drīziem un konkrētiem Ukrainas ieguvumiem var nosaukt Makrona solījumu piegādāt Ukrainai vēl sešas 155 mm pašgājējhaubices "Caeser" papildus tām 12 artilērijas iekārtām, kuras jau tika piegādātas agrāk. Lai arī Vācijas valdošajā koalīcijā šo kanclera Šolca vizīti jau nodēvējuši par vēsturisku, pats Šolcs uz žurnālistu tiešo jautājumu par smagā bruņojuma piegādēm atbildēja izvairīgi.

Savukārt izdevums "Die Welt" piektdien jau ziņoja, ka "aiz slēgtām durvīm" Eiropas lielvalstu līderi tomēr rosinājuši Zelenski uz ātrāku sarunu uzsākšanu ar Putinu. Līdz ar to nepazūd bažas, ka aiz draudzīgiem smaidiem un cerīgiem solījumiem paliek tā pati glumā, nenoteiktā un, saucot lietas īstajos vārdos, paglēvā politika, par kuru Makronu un Šolcu visus šos mēnešus, kopš sācies karš, daudzi gluži pamatoti kritizēja.

Kopumā Eiropas līderu vizīte Kijivā vismaz nebija katastrofāla, kas, ņemot vērā vecajā Eiropā valdošās tendences, jau ir daudz.